

Πόθεν ο σταυρός;

/ Γνώμες

@Rafail Georgiadis - Ope.gr

• Γράφει ο π. Δημήτριος Μπόκος

Αναρωτιόμαστε συνήθως οι άνθρωποι, γιατί να έχουμε τόσα βάσανα στη ζωή μας, γιατί να σηκώνουμε συνέχεια σταυρούς. Και απευθύνουμε αυτό το «γιατί» προς τον Θεό με παράπονο, πολλές φορές και με πικρό γογγυσμό. Ξεχνάμε όμως ότι ζητάμε τον λόγο από ένα Θεό που βρίσκεται ο ίδιος καθηλωμένος (καρφωμένος) σε σταυρό, που του τον ετοιμάσαμε εμείς. Και θα έπρεπε όχι εμείς, αλλά Εκείνος να μας ρωτάει, πώς καταφέραμε να του προσφέρουμε ό,τι χειρότερο μπορούσαμε, πικρό σταυρό στον Βασιλέα της Δόξης (Κυριακή Σταυροπροσκυνήσεως).

Ξεχνάμε ακόμα κάποια πολύ σημαντική συμβουλή των αγίων Πατέρων μας. Ποια είναι η συμβουλή αυτή; Να θεωρούμε ως αιτία των κακών που μας βρίσκουντις αμαρτίες μας και μόνο. Μας θυμίζουν δηλαδή, ότι για τους σταυρούς μας δεν φταίνει κάποιος άλλος, ούτε ευθύνεται γι' αυτούς ο Θεός, αλλά τους δημιουργούμε εμείς οι ίδιοι με τον τρόπο της ζωής μας. Λέει ο αββάς Δωρόθεος: Οτιδήποτε κακό

και αν μας συμβεί, συμβαίνει «διά τας αμαρτίας ημών». Στο ίδιο πνεύμα ευθυγραμμίζεται και ο αββάς Σισώης: Ο άνθρωπος, όποιον πειρασμό (δυσκολία, βάσανο) και αν συναντήσει, να λέει: «Διά τας αμαρτίας μου τούτο συνέβη». Πραγματικά, συνεχίζει ο αββάς Δωρόθεος, οτιδήποτε πάθουμε, από τις αμαρτίες μας το παθαίνουμε.

Πάσχουν βέβαια και οι άγιοι, σηκώνουν και αυτοί σταυρούς, μεγαλύτερους συνήθως από τους δικούς μας, ακόμα και σε αβάσταχτα βασανιστήρια και μαρτυρικούς θανάτους υποβάλλονται. Αυτά όμως τους συμβαίνουν για να δοκιμασθούν. Υποφέρουν δηλαδή, είτε για τη δόξα του ονόματος του Θεού, είτε για να φανερωθεί η αρετή τους και να ωφεληθούν από αυτήν πολλοί άνθρωποι, είτε για να έχουν αμοιβή μεγαλύτερη, να πολλαπλασιασθεί ο μισθός τους από τον Θεό.

Εμείς όμως που αμαρτάνουμε καθημερινά τόσο πολύ και προσπαθούμε κυρίως να ικανοποιούμε τα πάθη μας με κάθε τρόπο, μπορούμε να ισχυρισθούμε για τον εαυτό μας κάτι παρόμοιο; Αστεία πράγματα!

Για μας είναι φυσιολογικό να περνάμε σταυρούς, επειδή αμαρτάνουμε. Αν όμως προκόψουμε πνευματικά, θα μας φαίνονται οι σταυροί μας ελαφρότεροι. Όσο ανεβαίνει ο άνθρωπος στην αγιότητα, τόσο η ψυχή του δυναμώνει και αντέχει να σηκώνει καλύτερα τον σταυρό της.

Αν βάλουμε ένα βαρύ φορτίο σε ένα ζώο δυνατό, το σηκώνει εύκολα. Ακόμα και αν σκοντάψει κάπου, αμέσως σηκώνεται και ούτε καν καταλαβαίνει ότι σκόνταψε. Αντιθέτως, ένα ζώο ταλαίπωρο λυγίζει με το παραμικρό. Και αν τυχόν πέσει, χρειάζεται πολλή βοήθεια για να σηκωθεί.

Το ίδιο συμβαίνει και με την ψυχή. «Η γαρ αμαρτία ταλαιπωροποιόςεστι» και αποσαθρώνει τον άνθρωπο. Ό,τι και να του συμβεί, το αισθάνεται αβάσταχτο. Όταν όμως προοδεύει στην πνευματική οδό του Θεού, γίνεται βαθμηδόν πιο δυνατός, νιώθει όλο και ελαφρότερα όσα θεωρούσε πριν ασήκωτα (αββάς Δωρόθεος, Ζ΄ Διδασκαλία, εκδ. ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ, σ. 226-230).

Σταυρούς μας φορτώνει η αμαρτία, γιατί μας χωρίζει από τον Θεό. Βαδίζοντας όμως αντίστροφα, προσεγγίζοντας τον Θεό, σηκώνουμε όλα τα φορτία μας ευκολότερα.